

[Damgaard Nielsen]

men det gør jo så også, at vi heller ikke er forpligtet til at stemme for.

Ikke desto mindre fulgte jeg med interesse undervisningsministerens forklaring om biblioteksvæsenet og biblioteksordningerne. Nu kan vi mennesker jo ikke have indsigt i alle de ting, der foregår i et organiseret samfund, men der nævnes jo ungdoms- og mellemuddannelsesbiblioteksordningen. Det er da klart, at de skal have nogle bøger, og de skal også have en betjening, de kan være tjent med, men vi ved jo også, at for meget og for lidt, det kan fordærve alt.

Ungdomsuddannelserne har jo også noget at gøre med folkeoplysning, livsholdning og opdragelse, og det har i allerhøjeste grad noget at gøre med lærerne og med de omgivelser, hvori de får den uddannelse, nok så meget, tror jeg da, som med de bøger, der er til rådighed. Omvendt har vi også ofte i vor omgang med andre mennesker truffet bogorme, som kun kan snakke bøger og bøger. Tilværelsen er jo så forskellig, alt afhængig af temperament, opdragelse osv. osv., og hvorvidt der så skal være en speciel betjening for disse, det er ikke nemt at sige. Når det gælder erhvervsuddannelser, så er det i hvert fald mit indtryk, at man har kunnet skaffe sig de materialer, der skulle bruges til at give en forsvarlig undervisning.

Jeg kan ikke lade være lige at nævne det, hr. Qvist Jørgensen var inde på, nemlig de tyndt befolkede områder. Nu kommer jeg selv fra et af de tyndt befolkede områder, og det kan da godt være, at vi ikke er så belastede, som man er i de tæt befolkede områder, men i hvert fald inden for ungdomsuddannelserne – her tænker jeg ikke mindst på efterskoleordninger, som jo også er et ungdomsuddannelsessystem, og på de frie skoler – ved jeg ikke, hvordan deres biblioteksordning er, men jeg kender i hvert fald til, at de børn, der går ud derfra, savner ingenting, hvad det angår.

Så nævner man mellemuddannelserne. Jeg må erkende, at jeg ikke har den store indsigt i, hvad der foregår, men jeg tror, at vi også med de eksisterende ordninger og med de amtscentraler og de kommunale og amtskommunale ordninger, der er, kunne udbygge de mangler, der eventuelt måtte være.

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for dagsordenen, fordi vi mener, at dette spørgsmål kunne være blevet belyst på anden vis.

Vi kunne have stillet et almindeligt spørgsmål til ministeren. Så ville vi have opnået nøjagtig det samme.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Der er to ting, der kalder mig herop.

Den ene er det måske lidt småfilosofiske spørgsmål, om man for en gangs skyld kunne få afsløret, hvor meget er »for meget« i Fremskridtspartiets terminologi, eller måske endnu bedre: hvor lidt kan være »for lidt«?

Men den mere saglige del er, at når hr. Damgaard Nielsen ligesom skyder mig noget i skoene, så synes jeg, det er på sin plads lige at få det uddybet en lille smule.

Jeg refererer til en skole, der er blevet placeret, fordi den lokale befolkning ønskede en skole placeret i et tyndt befolket område, og det er jo fint nok, og det svarer fint til både det ene og det andet partis holdning om, at vi skal decentralisere, vi skal ud i lokalsamfundet osv. Men det, jeg gerne ville antyde, er, at når en kommune eller et geografisk område lægger så stor vægt på at få en uddannelsesinstitution i sit område, så må den også være med til at sikre, at denne uddannelsesinstitutionens studerende kan få den service, som er nødvendig for dem. Det vil sige, at de f.eks. skal have mulighed for at trække på et ordentligt folkebibliotek og ikke en eller anden deltidsløsning uden faguddannet arbejdskraft. Det var bare det, jeg prøvede på at antyde.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Det var ikke min mening at sætte ind med de store angreb, fordi jeg bor i et tyndt befolket område, og med hensyn til terminologien, med hensyn til, hvad der er for meget, og hvad der er for lidt, vil jeg nødig være den, der skal dømme om det, men vi kender vist alle sammen begreberne.

Når det gælder ungdoms- og mellemuddannelser, som jeg forstod hr. Qvist Jørgensen nævnte her til sidst, gjaldt mine bemærkninger mere, når det var teknikeruddannelser, og som sagt er jeg på gatis og tynd bund dér, så jeg kan ikke forsvare det.

Men vi skal også lige huske på én ting: for hver gang vi får en offentligt ansat lærer,